

ת"פ 19019/11/11 - מדינת ישראל נגד עידן-שי דניאלי, דורון דניאלי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19019-11-11 מדינת ישראל נ' דניאלי ואח'
בפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות ב"כ עו"ד שמרית וולף
נגד
1. עידן-שי דניאלי באמצעות ב"כ עו"ד שי ויזלברג
2. דורון דניאלי באמצעות ב"כ עו"ד שאול עזרא
המאשימה
הנאשמים

הכרעת דין

בפתח הדברים, מודיע בית המשפט על זיכוי הנאשמים מהמיוחס להם בכתב אישום זה.

רקע

1. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום, המייחס להם עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 1274(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 24.02.11, בשעה 23:45 לערך, בירושלים, נסעו הנאשמים ברכב בו היו שניים אחרים. במהלך הנסיעה, כבה הרכב, ושוטרים שהגיעו למקום ביקשו מהנאשם 1 שיזיז את הרכב, וכן ביקשו מהנוסעים להציג תעודות זהות. שני האחרים הציגו תעודות זהות, ואילו הנאשם 1 מסר שאין ברשותו תעודת זהות. הנאשם 2 סירב להציג תעודת זהות, החל לקלל את השוטרים, ולדחוף את מתנדב המשטרה, השוטר ישראל קוהן (להלן: "השוטר ישראל"), לעבר נידת המשטרה, תוך שהוא סוטר לו בפניו. הנאשם 1 היכה בפניו של השוטר קוהן במכת אגרוף. בשלב זה, החלו הנאשמים להכות את השוטרת עדי סטריזובר (להלן: "השוטרת עדי"). השוטר ישראל נחלץ לעזרתה, ובתגובה סטר לו הנאשם 2 בפניו, הנאשם 1 היכה בפניו באגרוף, ושבר את משקפיו.

2. הנאשמים כפרו במיוחס להם, וכן טענו למחדלי חקירה אשר התבססו בעיקרם על אי חקירת שני האחרים שנכחו באירוע. לפיכך, נשמעו ראיות. במסגרת פרשת התביעה, העידו השוטרים הבאים: השוטר ישראל; השוטרת עדי; השוטר אליעזר גולדברג (להלן: "השוטר אליעזר"), אשר נכח באירוע;

השוטרים משה חזי ומיכאל שמשון, אשר גבו את הודעות הנאשמים; והשוטר יוני ריקנר, אשר עצר את אחד הנאשמים. בנוסף הוגשו הודעות הנאשמים, דו"ח מעצר, וכן מסמכים ממח"ש.

במסגרת פרשת ההגנה, העידו הנאשמים וכן דויד שליף, אשר היה אחד האחרים ברכב.

יצוין, כי הדיון נדחה מעת לעת, בשל גורמים שונים, כגון דיון הוכחות מקביל של בא כוח הנאשם 1, נסיבות אישיות של בא כוח הנאשם 2, ונסיון ההגנה לזמן מספר שוטרים לעדות.

דיון והכרעה

3. שני שוטרים, אשר נכחו במקום בעת האירוע, העידו במסגרת פרשת התביעה. לעומתם, הנאשמים ואדם נוסף אשר נכח במקום בעת האירוע, העידו במסגרת פרשת ההגנה. עדויות עדי התביעה עומדות בסתירה לתיאור האירוע על ידי עדי ההגנה, ואף סותרות באופן ממשי זו את זו. אין המדובר באי דיוקים קלים, המופיעים לא פעם בעדויות לגבי אירוע דינמי, אלא בתיאור שונה של האירוע ושל האלימות, על ידי עדי התביעה השונים, ללא הסבר המניח את הדעת לסתירות אלה.

4. השוטרת עדי העידה על הגעתה אל רכב הנאשמים, אשר נעצר ברחוב, מיד לאחר השוטרים ישראל, ובקשתם מהנוכחים תעודות מזהות. **"אחד יצא והתחיל להשתולל בחוץ, ולהגיד שאין לו תעודה מזהה, שמה אני יכולה לעשות לו? לעצור אותו?"** (עמ' 17 ש- 9-10 לפרוט'). ובהמשך: **"אחד מהאחים יצא החוצה הניף את הידיים שלו באוויר ואמר בואי תעצרי אותי, וקילל"** (עמ' 10 ש- 11 לפרוט'). השוטרת עדי שימשה כמפקדת הניידת, כאשר לצידה היו מתנדבי המשטרה השוטרים ישראל והשוטראליעזר. לפיכך, השוטרת עדי היא שקיבלה את ההחלטות במהלך האירוע (ראו עדותה בעמ' 19 ש- 29-31 לפרוט'). במהלך כל עדותה, לרבות חקירתה הנגדית, לא ציינה כי הנאשמים יצאו מהרכב, למעשה, בשל דרישתה מהם, כפי שהעיד השוטרים ישראל: **"הבחור שישב מאחורי הנוסע שליד הנהג התחיל לקלל ולצעוק שאנחנו השוטרים בני זונות, ושנלך לזיין ערבים מה אנחנו ערבים שאתם עוצרים אותנו, ואכלת כאפות בבית ובגלל זה באת להיות שוטר, ואז עדי ביקשה מהנהג ומהנוסעים לצאת מהרכב. הנוסע שישב מאחורה והשתולל, המשיך לקלל ולצעוק."** (עמ' 31 ש- 29 עד עמ' 32 ש- 1 לפרוט'). מדברים אלה עולה, כי הקללות מצד אותו נוסע, החלו עוד בעת היותו בתוך הרכב, ובעקבות מילים אלה הורתה לו השוטרת עדי לצאת מהרכב. תמוה מדוע בחרה השוטרת עדי, אשר השתמשה בגז פלפל כנגד אותו מקלל במהלך האירוע, שלא לציין שהקללות היו עוד בטרם יצא מהרכב, וכן כי היציאה מהרכב היתה לבקשתה.

5. השוטרת עדי העידה כי בשלב זה, **"התחילה התקהלות סביבנו, כל מי שהיה ברכב היה בחוץ, חלק נתנו לנו תעודות זהות חלק לא, כשהבנתי שיש התקהלות וזה לא מצב נורמלי ביקשתי סיוע מעוד ניידות, ועד שהגיעו עוד ניידות זה הפך לאירוע אליים... אחד מהם דחף ונתן לי מכה בלחי. כך זה קרה כי מי שהיה איתי ביקש מהם תעודה מזהה. הוא הותקף בנסיון לעזור לי, ובניסיון שלו לעזור לי שנינו חטפנו"** (עמ' 17 ש- 12-16 לפרוט'). בעוד השוטרת עדי תיארה כי

השוטר ישראל הותקף בניסיונו לסייע בידה, לאחר שהותקפה, העיד השוטר ישראל כי הוא זה שהותקף ראשון: **"ניגשו לעדי, קיללו אותה וצעקו, עוררו מהומה במקום. ואז ניגש אלי דורון ועידן, שהתברר שהם אחים, ניגשו אלי דחפו אותי ואחד מהאחים נתן לי אגרוף לפנים, ואז הם תפסו את עדי..."** (עמ' 32 ש- 4-6 לפרוט'). לא ברור כיצד השוטרת עדי, אשר נכחה במקום מתחילת האירוע, לא הבחינה כי האלימות החלה בכך ששני הנאשמים דחפו, לכאורה, את השוטר ישראל, ואחד מהם אף היכה מכת אגרוף בפניו.

6. השוטרת עדי העידה, כאמור לעיל, על דחיפתה על ידי אחד הנאשמים, ותקיפתה במכה בלחיה, ואף לא זכרה האם מדובר במכה חזקה: **"ש. האם את זוכרת אם זו היתה לטיפה או מכה?"**

ת. לא זוכרת (עמ' 25 ש- 21-22 לפרוט'). לעומת עדות זו, העיד השוטר ישראל עדות על אירוע קשה ביותר, אשר הותיר עליו חותם, במיוחד בכל הנוגע לאלימות כנגד השוטרת עדי: **"ואז הם תפסו את עדי הצמידו אותה לניידת, ונתנו לה מכות ואגרופים, אני שהייתי מאחוריה התקדמתי לחסום אותם ראיתי את המצב שהיא שוטרת ובחורה שמקבלת מכות כאלה... הם הצמידו את עדי לניידת, נתנו לה מכות ואגרופים לפנים ולידיים, ניסיתי להפריד ביניהם ואז חטפתי סטירה מאחד האחים שם, דחפו אותי, אחד האחים נתן לי אגרוף לעין שמאל, כתוצאה מכך המשקפיים שלי נשברו... ירד לי דם מאיזור עין שמאל, היתה לי התנפחות מתחת לעין שמאל וחתך בגבה. לא ראיתי ולא יכולתי לראות מה קורה מהמכות שחטפתי, המשכתי לחטוף מכות..."** (עמ' 32 ש- 6-13 לפרוט'). ובהמשך: **"שניהם השתוללו ותקפו אותנו ביחד בבעיטות ומכות ואגרופים ודחיפות"** (עמ' 32 ש- 25-26 לפרוט').

בעוד השוטרת עדי העידה כי הותקפה רק על ידי אחד הנאשמים (ראו הציטוט בסעיף 5 לעיל וכן עדותה כי **"הותקפתי על ידי אחד האחים"** (עמ' 20 ש- 17 לפרוט'), השוטר ישראל העיד, באופן חד משמעי, על תקיפתה על ידי השניים, חזר על כך בחקירתו הנגדית ואף כינה **"שקר"** את הגרסה כי רק אחד תקף את השוטרת עדי (עמ' 34 ש- 30-31 לפרוט'). בוטה מכך, תיאור אופי האירוע על ידי השוטר ישראל, השונה משמעותית מעדותה של השוטרת עדי. השוטר ישראל העיד על אירוע של אלימות חמורה ביותר כנגד השוטרת עדי וכנגדו, אשר כלל מכות, אגרופים, דחיפות ובעיטות, מצד שני הנאשמים. לעומת התיאור המתון של האלימות על ידי השוטרת עדי, הוסיף השוטר ישראל תיאורים המסווגים את האלימות כנגד השוטרת עדי, כאחד האירועים הקשים ביותר כנגד שוטרים: **"אני בערך 8 שנים במערכת הזאת, מעולם לא נתקלתי באלימות כזאת נגד שוטרים. הייתי בעשרות אירועים של תקיפת שוטרים. הם הצמידו את עדי לניידת, נתנו לה מכות ואגרופים לפנים ולידיים..."** (עמ' 32 ש- 7-9 לפרוט'). וכן: **"האירוע הזה נחקק לי די חזק כי לא ראיתי אירועים כאלה"** (עמ' 32 ש- 23 לפרוט'). השוטר ישראל המשיך והפליג בחומרת המקרה, עת התבקש על ידי בית המשפט להסביר את השוני המהותי בין גרסתו לגרסת השוטרת עדי: **"הייתי באלפי אירועים. יום יום הייתי במשמרות ארוכות מאוד, בעשרות אירועים של תקיפות שוטרים, דקירות, רצח, ועשרות אירועים. מה שאני מתאר כמו שאני זוכר כמו שהיום זה קרה"** (עמ' 33 ש- 22-24 לפרוט').

בהמשך, המשיך וחייד את חומרת המקרה, וכך את השוני המהותי בין גרסתו לגרסתה: **"לא יודע כמה אגרופים היא קיבלה. בחיים לא ראיתי השתלטות של אזרח על שוטר ונותן לו מכות"** (עמ' 34 ש- 21 לפרוט').

קשה להלום תיאור אירוע כה קשה, בו "מעולם לא נתקל", על ידי שוטר אשר חווה עשרות אירועי תקיפות שוטרים, דקירות ורצח, עם תיאורה של השוטרת עדי את תקיפתה.

יש לציין כי מתנדב משטרה נוסף, אליעזר גולדברג, אשר היה בצוות עם השוטרים עדי וישראל, לא צוין כעד תביעה, ולא התייצב לעדות כעד הגנה, על אף שזומן.

7. השוטר ישראל תיאר כי במהלך האלימות כנגדו, "אחד האחים נתן לי אגרוף לעין שמאל, כתוצאה מכך המשקפיים שלי נשברו... ירד לי דם מאיזור עין שמאל, היתה לי התנפחות מתחת לעין שמאל וחתך בגבה. לא ראיתי, ולא יכולתי לראות מה קורה מהמכות שחטפתי, והמשכתי לחטוף מכות" (עמ' 32 ש- 10-13 לפרוט'). בהמשך, הבהיר כי "יש דוח רפואי שלי שהייתי בטרם, שנגרמה לי נפיחות ושקיבלתי טיפול" (עמ' 39 ש- 24 לפרוט'). השוטרת עדי, תיארה חבלה שונה שנגרמה לשוטר ישראל: "לא זוכרת מי בדיוק עשה לו מה, אבל ירד לו דם מהעין, ואחרי שכבר היינו בתחנה, הוא הראה לי את המשקפיים שלו שנשברו. לא ראיתי כתוצאה ממה ירד לו דם..." (עמ' 17 ש- 17-18 לפרוט'). השוטרת עדי לא תיארה כיצד בדיוק נגרמה חבלה לשוטר ישראל, וכן לא תיארה נפיחות מתחת לעין. מתנדב המשטרה, יונתן ריקנר, אשר ביצע את מעצרו של הנאשם 1, העיד כי "אם הייתי רואה חבלה אצל קוהן הייתי מציין את זה" (עמ' 15 ש- 27 לפרוט'). בנוסף לתמיהות העולות מעדויות אלה, לגבי החבלות שנגרמו לשוטר ישראל, על אף עדותו כי טופל וקיבל דו"ח רפואי - לא הוגש כל מסמך רפואי לבית המשפט, וכן לא הוגש כל צילום המתעד חבלות להן טען השוטר ישראל.

8. השוטר ישראל תיאר את האלימות הקשה בה נקטו הנאשמים, לכאורה, כנגדו וכנגד השוטרת עדי. לצד זאת, תיאר תגובה מינורית ביותר מצידם: "ניסיתי להפריד ביניהם... תפסתי ביד את אחד החשודים שניסיתי למנוע ממנו, לעצור אותו, תפסתי אותו בחולצה וכשהגיעו כוחות הוא ברח ממני, נקרעה לו החולצה..." (עמ' 32 ש- 9-15 לפרוט'). זהו מלוא פירוט פעולותיו ופעולות השוטרת עדי, בתגובה לאלימות הפרועה כנגדם, אשר כללה לכאורה מכות, בעיטות, ואגרופים לפניהם, אשר גרמו אף לפציעתו. אף כשנשאל מפורשות, מספר פעמים, על ידי בא כוח נאשם 2, כיצד יתכן שלא הגיב מעבר לכך, עמד השוטר ישראל על דעתו (עמ' 40 ש- 20 עד עמ' 41 ש- 3 לפרוט'). לעומתו, העידה השוטרת עדי כי השתמשה בגז פלפל כנגד אחד הנאשמים (עמ' 17 ש- 22-27 לפרוט'). רק לאחר שעומת באופן ישיר, במהלך חקירתו הנגדית, עם עדותה של השוטרת עדי לגבי השימוש שעשתה בגז פלפל, השיב השוטר ישראל "לא זוכר את סיפור גז הפלפל" (עמ' 38 ש- 12 לפרוט'). תמוה כיצד אותו עד, אשר זכר פרטים רבים מהאירוע, ואף אחז באחד החשודים בחולצתו, לא הבחין כי החשודים נמלטו מהמקום בעקבות השימוש שעשתה השוטרת עדי בגז פלפל (עמ' 17 ש- 25 לפרוט').

9. הראיות שפורטו לעיל, אינן עומדות בנטל הראיה הנדרש מהמאשימה, שכן לא ניתן לתת אמון באחת מגרסאות עדי התביעה, הנסתרת על ידי הגרסה השניה. עדי התביעה הנוספים, העידו על אופן מעצר הנאשמים, וכן על גביית עדויותיהם תחת אזהרה. אף עד תביעה, נוסף לשניים שלעיל, לא נכח בעת ליבת האירוע - תקיפת השוטרים עדי וישראל. אחד ממבצעי המעצר, הבחין בדחיפת השוטרת עדי על

ידי החשוד אותו עצר לבסוף, אך זאת בלא שהבחין בדבר שקדם לכך (עמ' 41 ש- 29 עד עמ' 42 ש- 5, ש- 23 לפרוט'). לא ניתן לנתק חלק זה של האירוע מכל שקדם לו, לרבות שימוש בגז הפלפל, והסתירות הרבות בעדויות שני השוטרים עדי וישראל. מבצע המעצר השני, לא הבחין בכל אלימות מצד הנאשמים (עמ' 14 ש- 25 לפרוט').

מעבר לנדרש, אציין כי עדויות ההגנה ביססו תמונה אחידה של האירוע, שונה בתכלית מעדויות עדי התביעה, וייחסה לשוטרים אלימות כנגד הנאשמים, ללא אלימות מצידם כלפי השוטרים. גם אם ניתן להתייחס בספק מסוים לעדויות הנאשמים, בעלי הענין בתיק, הרי עד ההגנה דוד שליף, הותיר עלי רושם אמין ומהימן, לא הפריז בעדותו (ראו לדוגמא עמ' 59 ש- 17-18 לפרוט'), ודבריו לא התערערו במהלך חקירה נגדית ממושכת.

סוף דבר

אני מורה על זיכוי הנאשמים מכל המיוחס להם בכתב אישום זה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, דד' תשרי תשע"ו, 17 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים.